

Liefde doorgeven

Denk eens terug aan vroeger. Wie inspireerde en motiveerde jou toen? Wie heeft jou geholpen God te leren kennen? Misschien een betrokken jeugdleider waar je je verhaal kwijt kon? Je ouders waar je altijd met je twijfels welkom was? Of misschien de dominee die op al jouw vragen antwoord probeerde te geven?

DOOR ROLIEN DIJKSTERHUIS-DE VRIES

Voor jongeren zijn de volwassenen om hen heen van wezenlijk belang voor hun groei in geloof. Zij leren God kennen door de volwassenen heen. Ze kijken hoe volwassenen hun relatie met God onderhouden en zien of volwassenen echt zijn in hun geloof. Ze hebben ouderen nodig om zich mee te identificeren en op deze manier hun eigen relatie met God te ontwikkelen.

Het is voor ons als volwassenen dus essentieel dat we getuigen zijn van Gods werk in ons leven. Vertellen wij onze jongeren hoe God ons leven leidt? Durven wij ons kwetsbaar op te stellen en te vertellen over twijfels die wij hadden en hoe wij geleerd hebben daarmee om te gaan? Pas als jongeren zien dat wij kwetsbaar durven te zijn, zullen zij zich ook open durven stellen. Wij mogen zonder oordeel naar onze jongeren kijken, ze zijn geliefd kind van God!

Veiligheid

Geloof is kwetsbaar, het nodigt je uit het binnenste van jezelf te laten zien. Als we jongeren willen helpen te groeien, hebben we te zorgen dat ze zich allereerst veilig voelen. En waar kun je je veiliger voelen dan bij God? Lees je bijvoorbeeld psalm 27, dan zie je hoe God een veilige omgeving creëert voor David. David bezingt hoe God hem beschermt, waarom hij zo graag dicht bij God wil blijven en Hem wil ontmoeten. Hij vertelt hoe

God hem optilt en vasthoudt, dat Hij hem alles vergeeft zodat hij ook durft te zingen en te spelen voor zijn machtige Vader.

Deze ultieme vaderliefde mogen wij ook ontvangen van God én mogen wij weer doorgeven aan onze jongeren. Want hoe God David beschermt is direct toepasbaar op onze relatie met de jongeren. Komen wij voor onze jongeren op? Durven we open te zijn en elkaar te ontmoeten zoals we zijn? Durven we onszelf te laten zien en vergeven we elkaar als dat nodig is? Op het moment dat wij onze jongeren echt zien, laten merken dat ze er toe doen en ze het gevoel geven dat zij hun plekje mogen hebben in gezin en gemeente, doen wij recht aan Gods liefde en plan met hen.

Voeding

Als we jongeren zien als kleine plantjes aan onze zorg toevertrouwd, begrijpen we beter hoe God ons vraagt hoe we met ze omgaan. Wij hebben verantwoordelijkheid gekregen om de omstandigheden voor de plantjes zo te maken dat ze optimaal kunnen groeien. We zorgen voor water, licht en voeding en ondersteunen de tere plantjes zodat ze in alle rust sterk kunnen worden en zo kunnen groeien als al in hun DNA geschreven is.

We kunnen de plantjes niet vormen naar onze hand, ze alleen helpen om

te worden zoals ze bedoeld zijn. Met andere woorden: wij mogen kaders scheppen en ruimte creëren waar een jongere kan groeien en bloeien in al zijn eigenheid, zodat ze geen kopietjes van ons worden, maar zelfstandige mensen met eigen unieke persoonlijkheid.

Jongeren doen niet altijd wat wij graag zouden zien. Het vraagt van ons dus oprecht vertrouwen op God. Kunnen we het aan Hem overlaten dat hij weet wat goed is voor onze kinderen? En laten we ons als instrument in Zijn Hand gebruiken?

Kaders

David vraagt aan God de weg. Hij weet dat hij een wegwijzer in zijn leven nodig heeft, een leidraad waar hij aan kan vasthouden. Ook wij mogen het met onze kinderen hebben over de kaders waarbinnen ze kunnen leren en groeien. Die kaders hebben ze nodig om zich veilig te voelen. We mogen afspreken met onze kinderen hoe wij met elkaar om willen gaan, liefdevol en trouw. We mogen elkaar rechtstreeks aanspreken als we merken dat er dingen niet goed gaan. Niet alleen in ons gezin, maar ook tijdens catechisatie en verenigingsavonden.

En in alles wat we bespreken is de basis de liefde van God. Hij heeft ons en onze jongeren gemaakt, daarom zijn ze allemaal de moeite waard. Elk met een eigen unieke persoonlijkheid. En wij mogen met hen wandelen en hen helpen om hun eigenheid te ontdekken en leren hoe ze daarmee God kunnen dienen.

Wat een grote verantwoordelijkheid, misschien worden we er bang van. Maar we mogen weten dat God erbij is. Hij maakt ons onvolmaakte handelen goed, als we dit eerlijk durven te belijden aan Hem en elkaar. Waar wij tekort schieten, maakt God heel. God neemt ons altijd liefdevol aan als wij dat van Hem vragen. Wat een troost en bemoediging, Gods liefde is altijd groter!

Rolien Dijksterhuis-de Vries is trainer/coach Bureau Lumen CT